

Százhalombatta csatlakozott a kistérségi társuláshoz

Többéves szünet után elindulhatnak a közös fejlesztések

Május 11-én Százhalombatta is csatlakozott az Érdi Kistérségi Többcélú Társuláshoz. Képünkön balról jobbra: Spéth Géza diósdí és Szolnoki Gábor polgármester, Pátkai Zsolt, Százhalombatta alpolgármestere és T. Mészáros András, Érd polgármestere.

Százhalombatta múlt pénteken csatlakozott az Érd, Diósd és Tárnok részvételeivel 2007-ben megalakult Érdi Kistérségi Többcélú Társuláshoz, így többéves kényszerű szünet után a kistérség négy települése hozzákezdhet a közös feladatok megvalósításához.

A 2007 szeptemberében létrejött érdi kistérséget négy település alkotja: Érd, Százhalombatta, Diósd és Tárnok, csaknem 118 négyzetkilométeres területen, mintegy százezer fős lélekszámmal. 2007 októberében Érd Tárnokkal és Diósdal összefogva létrehozta az Érdi Kistérségi Többcélú Társulást, amelyhez azonban Százhalombatta nem csatlakozott – emiatt bizonyos együttes közszolgáltatási feladatokat a társulás nem tudott ellátni. Most azonban elhárult ez az akadály, mivel Százhalombatta alpolgármestere és jegyzője május 11-én Érden aláírta a társulási megállapodást, amelyet a három másik település polgármestere és jegyzője is ellátott kézjeggyével.

– Többéves hiány szűnik meg ezzel az aláírással, és az a négy település, amely közel öt éve úgy döntött, hogy egy kistérség keretein belül szeretne együttműködni a jövőben, most végre erre az útra léphet – hangsúlyozta köszöntőjében Szolnoki Gábor, Tárnok polgármestere, a társulás soros elnöke. – A közös munkát több év kényszerű szünet után most el

tudjuk kezdeni. Bízom benne, hogy sokkal hatékonyabban, sokkal több pénzügyi lehetőséget kihasználva fejlődhet tovább ez a térség – zárta szavait Szolnoki Gábor.

T. Mészáros András, Érd polgármestere szintén azt emelte ki, hogy a társulás eddigi négy településének polgármesterei évek óta várnak erre az alkalomra. – Örülök neki, hogy végre elkezdődhet a közös munka, és remélem, hogy a térségben élők közös tevékenységünknek hasznát látják majd mindazon területeken – az egészségügytől az oktatáson át a szociálpolitikáig és az infrastruktúra-fejlesztésig –, amelyekben együtt dolgozunk – tette hozzá T. Mészáros András.

Spéth Géza, Diósd polgármestere azt hangsúlyozta: közösen sokkal több feladatot meg tudnak oldani a kistérség települései, mint egymagukban – ilyen például a csatorna-program, illetve a közösen tervezett hulladékhasznosító üzem.

– Sok lehetőség áll előttünk, meg kell próbálnunk kiaknázni. Hiszem, hogy az együttműködés

gyümölcsöző lesz nemcsak az eddigi négy társult település, hanem Százhalombatta számára is – jegyezte meg Spéth Géza.

Pátkai Zsolt, Százhalombatta alpolgármestere úgy fogalmazott: a társulási szerződés aláírásával Százhalombatta végre kikerül abból a burokból, amelybe sajnos belezárta magát.

– 2010 előtt politikai okai voltak, hogy nem csatlakoztunk a társuláshoz. Ezek azonban elhárultak, és végre itt ülhetek városom nevében. Nemrégiben megkötöttünk egy hulladékkezelési társulási szerződést, ami alapotmívuma lehet a különböző területfejlesztési pályázatoknak, de ezenkívül a sport, a kultúra, az egyházak közötti kapcsolatok terén is mérföldkő lehet a mai nap – tette hozzá Pátkai Zsolt.

A felszólalásokat követően a három polgármester, illetve Százhalombatta részéről az alpolgármester, valamint a települések jegyzői aláírták a megállapodást, így Százhalombatta nemcsak a kistérség, de a közös feladatokat megvalósító kistérségi társulás tagjává is vált.

Ádám Katalin

Nyugdíjba ment Sivinger István érdi mentőtiszt

Négy évtized életmentő szolgálatban

A kezdetektől, pontosabban az érdi mentőállomás megalakulásától dolgozott itt, a városban, de a szakmában összesen negyvenegy évet szolgált Sivinger István mentőtiszt, akitől nyugdíjba vonulása alkalmából május 4-én volt munkahelyén, egy kellemes ünnepség keretében köszöntek el kollégái és barátai.

Ez az esemény alkalmat kínált arra, hogy az ünnepelttel hivatásáról, a mentőszolgálat múltjáról és jelenéről beszéljünk.

– Jövőre lesz harmincéves a Sárd utca 20. szám alatt megépült érdi mentőállomás, amelyet 1983-ban közös összefogással hozott létre az Országos Mentőszolgálat és az Érdi Építőipari Ktsz. Harmincöt dolgozóval, valamint négy Nisa típusú lengyel mentőautóval kezdte meg működését, Érd, Százhalombatta, Diósd, Tárnok, Sós-kút és Pusztazámor területét ellátva – emlékezett vissza a kezdetekre Sivinger István. – Jómagam azonban nem itt kezdtem a pályafutásomat, hanem 1971-ben Tatabányán, ahol bányámmal együtt mentőzttem. Kezdetben igencsak megfeszített tempóban dolgoztunk, hiszen előfordult, hogy 360 órát is teljesítettünk havonta, majd később ezt 240-re és 1993-tól még ennél is kevesebbre csökkentették. A rendszerváltás idején, 1990-ben az érdi mentőállomás is kapott egy jól felszerelt eszetrohamkocsit. Erről azt kell tudni, hogy a gépkocsivezető mellett egy ápoló és egy mentőtiszt teljesít szolgálatot. Ez utóbbi egészségügyi főiskolát végzett személy, akit kifejezetten a gyors beavatkozásokra, az életmentésre képeznek ki. Épp ebben az esztendőben végeztem el a főiskolát, így 22 évet töltöttem el – mi úgy mondjuk – a tengelyen! Kezdetben csak napi tízórás ügyeletet tartottunk, ám a hétvégeken nem állt rendelkezésre a rohamkocsi, nem volt rá anyagi keret. Szerencsére 1993-tól a százhalombattai önkormányzat anyagi támogatásának köszönhetően sikerült 24 órára feltornáznai az ügyeletet, de továbbra is óriási területet kell ellátnunk, hiszen több mint százézer lakos tartozik az érdi mentőállomáshoz.

– Vajon ma a mentő és ez a rohamkocsi elegendő-e, hogy mindenhol idejében érkezzenek?

Sivinger István mentőtiszt az udvaron fogadta fiatalabb és nyugdíjas mentős kollégái köszöntését

– Európában a mentőnek a beteghez érkezéséig eltelt leg-hosszabb idő 15 perc. Nem fedné a valóságot, ha azt mondanám, hogy ezt mindig sikerül maradéktalanul teljesítenünk, hiszen olyan sok tényezőtől függ – például a távolságtól, az útviszonyoktól, a forgalom sűrűségétől –, hogy ezen az időn belül odaérünk-e. Ráadásul az a tapasztalatom, hogy ma már az autósok korántsem könnyítik meg a mentőautó haladását. Régen akkor is félreálltak, ha nem használtunk megkülönböztető jelzést, de ma már a hangos szirénázás sem mindig használ. Nekem úgy tűnik, egyre érzéketlenebbek, közömbösebbek lettek az emberek.

– Még hogy közömbösek, de egyre gyakrabban hallani, hogy megtámadják a segítségnyújtásra kitérő mentősöket...

– Szerencsére a negyven év alatt velem csak egyetlen egyszer fordult elő ehhez hasonló, amikor a félhomályban arcul ütött a „beteg”, de azt hiszem, akkor is én voltam óvatlan, mert rosszul közelítettem egy részeg emberhez, megijedt, és így reagált.

– A több mint négy évtizednyi életmentő szolgálat még kimondva is rengeteg. Nem fáradt bele a hivatásába?

– Soha! Egyetlen pillanatra sem éreztem úgy, hogy nincs hozzá kedvem, vagy szívesebben foglalkoznék valami más-sal. Nem volt olyan nap, hogy rosszkedvűen, fásultan jöttem volna dolgozni, vagy zavart volna, ha a műszakomban nem volt szusszanásnyi időm sem. Persze hozzá kell tennem, hogy mindez stabil családi háttér nélkül nem sikerült volna. Nagyon hálás vagyok a családomnak, a feleségemnek, akivel 32 éve boldog házasságban élünk, és két lányomnak, hogy mindig támogattak, és biztosították a nyu-

godt hátteret ahhoz, hogy mara-déktalanul helytálljak ebben a nem könnyű szakmában.

– Hogyan értékelné a maga mögött hagyott négy évtizedet?

– Természetes, hogy voltak kudarcaim is, hiszen nekünk sem mindig sikerül életet menteni, de rengeteg sikerről is be tudnék számolni. Mégis, számomra a legmeggrázóbb és talán a legnagyobb kudarc a gyermekhalál látványa volt, ami szinte feldolgozhatatlan, és még sok év múlva is visszatérnek az ilyen szívbe markoló emlékek. Tagadhatatlan azonban, hogy számos sikert is elkönnyvelhettem, és soha nem mondtam azt, hogy nem bírom tovább, abbahagyom. Viszont úgy tapasztaltam, hogy az emberek legtöbbször „bénultan”, tehetetlenül várják a mentők kiérkezését, pedig gyakran azonnali, egyszerű és alapvető beavatkozással bizony életet menthetnének, de félnek megtenni, vagy hiányzik hozzá az alaptudásuk.

– Ha ennyire ragaszkodott hozzá, és szerette a hivatását, vajon most, miután nyugdíjba ment, abba tudja hagyni egyik napról a másikra?

– Kénytelen vagyok, mert a térdműtétem miatt már nem olyan az egészségi állapotom, ami ehhez a munkához mindeképpen elvárható lenne. A mentőnek mindig fittnek és jó erőben kell lennie, mert nem tudhatja, a padláson, a pincében vagy egyéb, nehezen megközelíthető helyen szorul-e valaki életmentő segítségre. Tehát nem magamra, hanem inkább másokra való tekintettel döntöttem úgy, hogy abba kell hagynom a hőn szeretett hivatásomat, de biztos vagyok benne, hogy hamar megtalálom azt az elfoglaltságot, amely ezentúl is örömet szerez, és kitölti majd a nyugdíjas éveimet.

Bálint Edit

KÖZÉPISKOLÁS NYELVVIZSGABAJNOK - Tízhetenként középfokú nyelvvizsga, két év alatt 7!

Cz. Nagy Zsófia, a harmadikos gimnazista beszél korosztályos rekordjéről és az ehhez vezető módszeréről - a Kreatív Nyelvtanulásról!

- Kedves Zsófia! Hogyan sikerült 18 évesen ezt a rendkívüli teljesítményt véghezvinnie? Hét középfokú nyelvvizsgájával ugyanis nyelv-

tanulásban a középiskolások egyéni bajnoka lett Magyarországon! Kérem, sorolja fel őket időrendi sorrendben!

- Nem lesz egyszerű, de megpróbálom évekre bontani:

2010. március: spanyol, június: német, szeptember: francia, 2011. január: olasz, május: holland, szeptember: orosz, 2012. január: eszperantó. A hollandot leszámítva mind „origo” típusú, előtanulmányaim csak németből voltak, a többi nyelvet nulláról kezdtem.

- Hogy találkozott a módszerrel?
- Már általános iskolában is tanultam nyelvet, de amikor gimnáziumba kezdtem járni, kerestem a lehetőséget, hogy hogyan tudnék hatékonyabban tanulni. Nagypám, aki személyesen ismeri a szerzőt, hívta fel a figyelmemet a Kreatív Nyelvtanulási Módszerra, mivel Ő is sikerrel használta a tananyagot.

- Mi a tanulás menete?
- Ez egy egyéni nyelvtanulási módszer. Otthon a saját tempójában tud tanulni a tanuló, így maga

osztja be az idejét. Nyelvtani szabályok mentén haladva begyakorolja a beszédet és az írást is. A tananyag minden nyelvi létformára hat, tehát megtanít írni, olvasni, beszélni és megérteni a gyors beszédet.

- Hogyan gyakorolja a beszédet egyedül?
- Úgynevezett beszéd-szimulációs módon. A sok ezer kétnyelvű feladatot időre is el kell végezni, olyan sebességgel, ahogy magyarul beszélünk. Ehhez minden segítséget megkap a tanuló, megfelelő szókincset, érthető nyelvtani magyarázatokat, CD-ket a kiejtés elsajátításához.

- Hogyan tovább?
- Úgy döntöttem, hogy folytatam a nyelvek tanulását, és már az érettségi előtt szeretnék tíz nyelvvizsgával rendelkezni. Kevés szabadidőmben előadásokat tartok a módszerről, hogy mások is megismerjék és ők is sikeres nyelvtanulók legyenek. Így személyesen is találkozhatnak velem vagy más kreatív nyelvtanulókkal az érdeklődők.
- Kedves Zsófia, még sok további sikeres nyelvvizsgát kívánunk!

www.kreativnyelvtan.hu ▲

Angol, német, olasz, francia, orosz, spanyol, portugál, holland, svéd, norvég, dán, eszperantó tananyagok megtekinthetők és megvásárolhatók:

ÉRDESEN a Szepes Gyula Művelődési Központban (Alsó u. 9.) 2012. május 22-én (kedd) és május 25-én (péntek) 17-19 óráig, valamint

TÖRÖKBÁLINTON a Munkácsy Mihály Művelődési Házban (Munkácsy Mihály u. 83.) 2012. május 29-én (kedd) és június 1-jén (péntek) 16-18 óráig.

Gaál Ottó nagysikerű tankönyvének bemutatója! ÚJ ÚT A NYELVTANULÁSBAN! Eredeti módszer, különlegessége az önálló beszédgyakorlás, egyéni tanulási tempó!

Infó: Hudi Tibor 06-30/318-4953